

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI

2011’de başlayan Suriye iç savaşı ile daha fazla kadın Türkiye’ye göç etmiştir. Mülteci kadınları toplumdaki sosyal düzende en ağır koşullarda yaşam sürdürmek zounda kalan grupların başında yer almaktadır. Mülteci kadınlarının hukuki konumlarının belirsizliği her boyutta sömürülmeye açık bir hedef halinde olmasının önünü açarak, her türlü eril, ekonomik, sosyal ve psikolojik baskının altında ezilmek ile karşı karşıya bırakmaktadır. Mülteci kadınların toplumsal alanda, karşılaştıkları sömürü, dışlanma ve ağır hak ihlalleri incelenip bu noktada çözümler üretilmelidir. Gerekli önemlerin alınması amacıyla Anayasa’nın 98’inci, İçtüzüğü’nün 104. ve 105. maddeleri göre Meclis Araştırması açılmasını arz ederiz.

Ayşe SÜRÜCÜ

Şanlıurfa Milletvekili

GEREKÇE

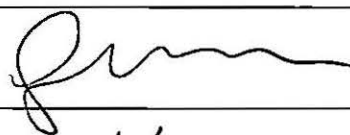
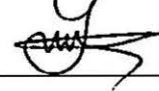
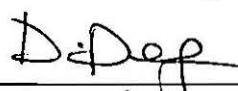
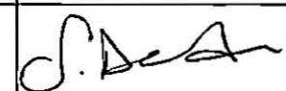
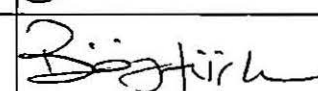
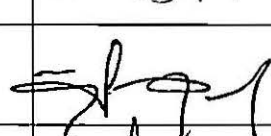
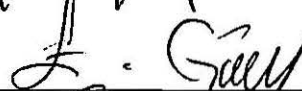
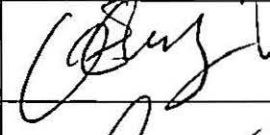
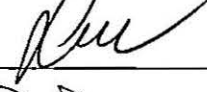
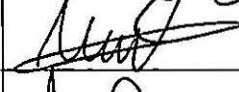
Kendi ülkelerindeki sorunlar, yüksek halli iç çatışma ve savaş ortamından dolayı Türkiye’ye göç etmiş milyonlarca mülteci kadın bulunmaktadır. Mülteci kadınlarının sorunları toplumda en ağır seyreden sorunların başında gelmektedir. Mülteci kadınlarının göç etme sırasında yolculuk boyunca bir çok kez taciz ve tecavüze uğradığı, bir çok ulusal ve uluslararası kuruluşların raporlarına da yansımıştır. Her anlamda sömürgecinin en şiddetli halini ruhunda, bedeninde, günlük yaşamında iliklerine kadar hisseden mülteci kadınları aynı zamanda ucuz iş gücü olarak ekonomik sistemin çarkları arasında sıkıştırılmaktadır ve ağır bir emek sömürüsü yaşamaktadır. Pandemi ile birlikte ekonomik yaşamdan dışlananlar listesinde kadınlar ilk etapta olduğundan hızla yoksullaşan kadınları gruplandırdığımızda da mülteci kadınlar ilk sıralarda yer almaktadır. Kadın emeğine yaklaşımın ortada olduğu bu eril ekonomik düzlemde, mülteci kadınların istihdamı noktasında da ciddi planlamalara ihtiyaç vardır.

Aynı zamanda Türkiye ve Ortadoğu’nun toplumsal cinsiyet stereotipleri de göz önünde bulundurulduğunda ev içinde yoğun emek veren, çocuklarının tüm bakımından sorumlu olan kadınların, çocuk doğurma gibi bir işlev için var olduğu kanısı karşısında ciddi sağlık sorunlarıyla karşı karşıya kalmakta olup, mülteci kadınlarında bu durum daha ağır, travmatik ve ağır yoksulluk koşullarında süregitmektedir. Mülteci kadınlarının aynı zamanda, sağlık, eğitim, barınma haklarının tanınması, Türkiye’de mevcut “misafir” statüsünde tutulmalarından kaynaklı adeta isteğe bağlı bir pozisyonunda yer almaktadır. AB

fonlarının gölgesinde geçen bir yaşam stili ile mülteci kadınlarının hukuki konumunun belirsizliğini devam ettirmektedir. Bu belirsizlik, kadınların eril anlayışla hazırlanmış yasaların kendilerini tanımladığı pozisyonların da ötesinde bir hal alarak sosyo-ekonomik-psikolojik açılardan eril sistemin ağır tahakkümü içerisinde yoğun bir baskı altında tutulma halini daha da ağırlaştırmaktadır. Düşük maaşla daha uzun saatler çalışma, sağlık sigortasından yararlanamama, cinsel ve fiziksel istismara uğrama, sürekli şiddete maruz kalacağı hissi, eğitim fırsatlarına erişememe, bilgiye erişimde sıkıntılar yaşama gibi unsurlar mülteci kadınlarının hayatını değersiz kılmaktadır. Sığınmacı kadınların ve kız çocukların; her türlü ayrımcılık, eşitsizlik ve istismardan korunması hukuki bir sorumluluktur. Bu noktada Türkiye'deki mülteci kadınların her türlü zorluğu en yoğun koşullarda yaşadığı, ulusal ve uluslararası raporlara da yansımıştır.

Türkiye- Suriye sınırında geçtiğimiz günlerde yanmış bir kadın bedeni bulundu, sadece basına yansıyan haberlere göre, para karşılığında cinsel ilişkiye zorlanma ve farklı suçlara sürüklenen mülteci kadınları ve kız çocukları ciddi tehlikelerle karşı karşıya bırakılmaktadır. Mülteci kadınlarının ekonomik yetmezlikler sebebiyle bu suçlara rıza gösterdiği kamuoyu tarafınca bilinmektedir. Böylece asıl suçlu bu durumlar karşısında yasal boşluğu doldurmayan, sosyal devlet anlayışının gereğini yerine getirmeyenler olduğu kanısı kamuoyunda oluşmaktadır. Birleşmiş Milletlerin göçmen raporlarına bakıldığında göçmenlerin %80'ini kadınların ve çocukların oluşturduğu göze çarpmakta ve göçe maruz kalan kadınların da çoğunun cinsel şiddet, ekonomik eşitsizlik, kadınların karşılaştıkları yaşam koşulları sıkıntısı, toplumsal hayatta yaşadıkları ayrımcılıklar ve insan hakları ihlalleri ile karşılaştığı ortaya çıkmaktadır. Göçmen kadınların istismarı ve güvenlik sorunu, cinsel taciz, erken yaşta yapılan evlilikler ve çok eşlilik gibi toplumsal şiddet unsurlarının araştırılması ve göçmen kadınların sosyal ve hukuki konumları Tüm unsurların tespiti için bir meclis araştırma komisyonu kurulması elzemdir.

1	FATMA KURTULAN	MERSİN	
2	ZÜLEYHA GÜLÜM	İSTANBUL	
3	MUSA PİROĞLU	İSTANBUL	
4	SERPİL KEMALBAY PEKGÖZEGÜ	İZMİR	
5	DERSİM DAĞ	DİYARBAKIR	
6	MURAT SARISAÇ	VAN	
7	SAİT DEDE	HAKKARİ	
8	BERDAN ÖZTÜRK	AĞRI	
9	HİŞYAR ÖZSOY	DİYARBAKIR	
10	EBRÜ GÜNAY	MARDİN	
11	OYA ERSOY	İSTANBUL	
12	ŞEVİN COŞKUN	MUŞ	
13	PERO DUNDAR	MARDİN	
15	AYŞE ACAR BAŞARAN	BATMAN	
16	KEMAL BÜLBÜL	ANTALYA	
17	FELEKNAS UCA	BATMAN	
18	NECDET İPEKYÜZ	BATMAN	
19	NUSRETTİN MAÇIN	ŞANLIURFA	
20	İMAM TAŞÇIER	DİYARBAKIR	